

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' ἔτος δίστηλχ 2, καθ' ἔξαμηνον 1, κατὰ τριμηνίαν 1)2, προπληρωτέα.

* Εκδίδεται ἀπροσδιορίστως. — Τιμὴ καταχωρίσεως, δ' στίχος λεπτὰ 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1860.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ

ΤΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ.

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΠΑΠΥΡΗΣ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ ΣΤΡΑΒΟΛΑΙΜΟΣ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ ΠΑΤΔΗΣ.

Χριστὸς ἀνέστη!

Προσφέρων σας, φίλοι συμπολίται, τὸν ἀδελφικὸν ἀσπασμὸν, μὲ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», ἔρχεται καὶ πάλιν ὁ φίλος σας Χωρικὸς νὰ σᾶς ἐπενθυμίσῃ ὅτα διὰ τῶν προηγουμένων φύλλων σᾶς ἀνέπτυξε, περὶ τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων.

Ἐνρισκόμεθα ἥδη εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς ταύτης· καὶ εἴμαι βέβαιος, ὅτι οἱ ἀπόστολοι τῆς καταχθονίου φατρίας σᾶς ἔχουν καταζαλισμένην τὴν κεφαλήν, εἰς ἄλλους ὑποσχόμενοι τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου, εἰς ἄλλους ἐπεινῆν τοῦ ἐκτιμητοῦ, εἰς ἄλλους ἐπιτροπείας μοναστηρίων, εἰς ἄλλους ὅτι θὰ δύνανται ἀφόρως νὰ βόσκωσι τὰ ποίμνια τῶν δου θελωσι, καὶ εἰς ἄλλους ἄλλα, διαδύνανται νὰ κολακεύωσι τὴν μιτροφιλοδοξίαν τοῦ ἐνός, ἢ τὴν αἰσχροκέρδειαν τοῦ ἄλλου. Δὲν γνωρίζω ποίαν ἐντύπωσιν κάμνουν εἰς σᾶς τὰ τοιαῦτα· δὲν ἔξεύρω κατὰ πόσον δύνασθε νὰ δελεάζεσθε ἀπὸ τοιαῦτας μικροπρεπεῖς καὶ γελοιας ὑποσχέσεις· ἀλλ' ἀγγοῶ ἀφ' ἔτερου καὶ ποίαν πίστιν ἐμπορεῖτε νὰ δίδετε εἰς τοιούτους

ἀνθρώπους, οἱ ὄποιοι, ἀφοῦ ἔχασαν πᾶσαν ἡθικὴν ἐπιδρόμην, προσπαθοῦν νὰ σᾶς ἀπατῶσι διὰ τῶν τοιούτων ποταπῶν καὶ ἀχρείων μέσων. Ἀς τὸ εἴπωμεν ὅμως, ἀν καὶ μὲ δυσαρέσκειάν μας· ἐνῷ τὸ πλεῖστον τῶν πολιτῶν ἔχει νοῦν ἵκανὸν καὶ ἀρκετὴν ἀξιοπρέπειαν, ὥστε νὰ καταφρονῇ καὶ ἀποστρέφεται τὰ τοιαῦτα, ὑπάρχουσι δυστυχῶς καὶ τινες, οἱ ὄποιοι δὲν εἶναι μακρὰν ἀπὸ τὸ νὰ γαργαλίζωνται ἀπὸ τὰς τοιαῦτας αἰσχράς, ὅσον καὶ γελοίας, ὑποσχέσεις· καὶ, μὰ τὴν ἀλήθειαν, ὅσον λυπηρὸν καὶ ἀν ἦναι τὸ τοιοῦτο, δὲν πρέπει νὰ φάνεται τόσον παράδοξον, ἀφοῦ παντελῶς ἐκλείπει ἡ ἀληθής μόρφωσις τῆς κοινωνίας, καὶ ἀφοῦ, ἀπὸ πολλὰς ἥδη ἐκανονταετηρίδας, τὸ σύστημα τὸ ὄποιον μᾶς ἔκυβερνησεν ὑπῆρξε πάντοτε σύστημα κακοθείας, διαφθορᾶς καὶ δι- αιρέσεως.

'Αλλ' ὡσεῖς, οἵτινες ἀνοίγετε τὰ ὕπαγματα εἰς τοιαῦτας ἀναισχυντίας, καὶ γαργαλίζεσθε ἀπὸ τοιαῦτας κακοθείας καὶ διεφθαρμένας ἐλπίδας, ἐως πότε θὰ γίνεσθε πειραταί τῶν τοιούτων! ἐ- ως πότε θὰ διατηρήσται εἰς σᾶς τὸ σύστημα τῆς κατώγασι! ἐως πότε θὰ σᾶς σύρουν ἀπὸ τὰ μαλλιά, ὡς τόσα κτήνη εἰς τὸ μακελεῖον! Τὰ παθήματα τόσων ἐτῶν, τὰ πολυειδῆ περιγέλα τῶν λεγομένων ἀρχόντων σας δὲν ἐστάθησαν ἀκόμη ἵκανὰ νὰ σᾶς διδάξωσι; νὰ σᾶς κάμουν ὥστε, τούλαχιστον, νὰ ἀκούετε μὲ ὑποψίαν τοὺς λόγους τῶν τοιούτων;

'Αλλὰ, καὶ ἀν ἥθελαν ἀληθῶς σᾶς χαρίσει ὅτα σᾶς ὑπόσχονται, καὶ ἀκόμη μεγαλήτερα, διὰ νὰ γίνετε προδόται τῆς πατρίδος σας, δὲν ἐπρεπε πρῶτον νὰ συλλογισθῆτε τούλαχιστον, ὅτι ἡ κατάρα γηλιάδων πολιτῶν, οἵτινες ἀδίκως καὶ παρανόμως στερεύνται τῆς ψήφου, ἥθελε πέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σας; Ναὶ, δι' ὅσα οἱ ἄλλοι ἥθελαν ὑποφέρει κακὰ δι' ὅλας τὰς ἀδικίας καὶ βι-

αιοπραγίας αἵτινες ἥθελαν γείνει ἀπὸ τοὺς ἔχε-
κτούς σας, δρεῖτε νὰ δώσετε λόγον καὶ εἰς
τοὺς συμπολίτας σας καὶ εἰς τὸν Θεὸν, διότι ἥ-
θελετε προδώσει τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου δι' ἐν
ποταπὸν καὶ χαμερότες συμφέροντα ιδικόν σας!

Αλλὰ τινὲς ἡμποροῦσαν νὰ μὲ εἴπωσι: Πῶς;
μόνοι οἱ παρὰ σου ὑποστηρίζόμενοι ὑποψήφιοι
εἶναι οἱ τίμιοι καὶ καλοὶ πολῖται; παρεκτὸς δὲ
τούτων, οὐδεὶς ἄλλος εἶναι τοιοῦτος;

Ἐγώ δὲν ἐπιθυμῶ, φίλοι συμπολίται, νὰ μὲ ἀ-
χολουθήτε τυφλοῖς δύμασι· δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἡτθε
τόσαι ἄψυχοι μηχαναῖ, κινούμεναι χωρὶς νὰ γνω
ρίζετε τὶ κάμνετε. Ἐπιθυμῶ μάλιστα νὰ σᾶς
βλέπω νὰ ἔμβαθύνετε εἰς τὰ πράγματα, νὰ ἔξε-
τάζετε καὶ τὰ πρότωπα τὰ ὅποια σᾶς παρουσιά-
ζονται, καὶ ἔκείνους οἱ ὅποιοι τὰ ὑποστηρίζουν,
μ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα τὴν ὅποιαν ἡ ἀλήθεια
ἐπικῆτε. Καὶ διὰ νὰ σᾶς βοηθήσω εἰς τὴν ἔρευ-
ναν ταύτην, ίδοι, σᾶς βάλλω εἰς παραλληλισμὸν
καὶ τὰ δύο μέρη τὰ ὅποια παρουσιάζονται πρὸς
σᾶς.

Φυν πάντα νόμον δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, καὶ
συμμαχήσαντες, ἡ διὰ νὰ εἴπω καλήτερα, συνο-
μώσαντες μετὰ τοῦ ξένου, διὰ νὰ μᾶς ἔξοντώ-
σωσι, μετεχειρίσθησαν πᾶν ἀθέμιτον μέσαν, διὰ
νὰ μᾶς στερήσωσι καὶ τοῦ τελευταίου ἐνδύματ-
τος, νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσι καὶ τὸν δλίγον ἄρτον
ἀπὸ τὸ στόμα μας, διὰ νὰ μᾶς βιάσωσι, διὰ τῆς
στενοχωρίας καὶ πτωχείας, νὰ ἀρνητῶμεν ἐπὶ τέ-
λους τὸν ἔθνισμόν μας, καὶ νὰ πέσωμεν εἰς τὰς
ἄγκαλας τοῦ ξένου, γινόμενοι ἄποικοι τῆς Ἀγ-
γλίας! εἴναι, τέλος πάντων, οἱ ἀνθρώποι ἔκεινοι,
οἵτινες ἐτιμώρησαν εἰς ἡμᾶς τὴν ἔθνικὴν ὁμολο-

Τὸ δικαιοσπαστικὸν κόμμα προτείνει τοὺς ὃν ποψήφιους τούς ὅποστηρίζει φανερὰ καὶ μετὰ παρρήσιας, καὶ Ιδιαιτέρως καὶ διὰ τοῦ τύπου, καὶ προτρέπει τοὺς ἔχολογεις νὰ τοὺς πψήφισωσι.

γίαν, μὲ τοιαύτην ὀμοτητὰ καὶ ἀπανθρωπιαν, μὲ σῖην οἱ Διοκλητιανοὶ καὶ Μεξιμιανοὶ ἐτιμώρησαν τὴν ὁμολογίαν τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τοὺς χριστιανοὺς τῶν πρώτων αἰώνων! Τοιοῦτοι

Τί εἶναι τὸ ῥιζοσπαστικὸν κόμμα; Εἶναι ἡ ἐ-
θνικὴ μερὶς τοῦ τόπου· εἶναι οἱ ἀνεξάρτητοι ἔκει-
ναι ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι μόνον γγώνδονται καὶ ὁδη-
εῖναι, ἐν δλίγοις, οἱ φέροντες ἐμπρὸς τοὺς κυ-
βερνητικούς ὑποψηφίους διὰ τὴν προχειμένην
ἐκλογήν.

γον ἔχουσι τὴν συνείδησίν των· εἶναι ἔκεινοι, οἱ όποιοι τίποτε δὲν ἐζήτησαν ποτὲ διὰ τὸν ἑαυτόν των· οἱ όποιοι τὰς θέσεις καὶ ὑπαλληλίας τὰς θεωροῦν πάντη ἀσυμβιδάστους μὲν τὰ πρὸς τὴν κατρίδα καθήκοντα, ἐνόσω ξένος δεσπόζει εἰς τὸν τόπον μας· οἱ όποιοι σημαίαν ἔχουσι τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐθύτητα, τὴν ισονομίαν καὶ ισοπολιτείαν, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τούτων τὴν ἔθνικὴν ἀποκατάστασιν, ὑπὲρ τῆς όποιας καὶ φυλακίσεις, καὶ πρόσιμα, καὶ ἔξορίας, καὶ μαστιγώσεις, καὶ τὰ πάντα θαρρόχλέως ὑπέμειναν. Τοιοῦτοι, εἰς δλίγα λόγια, εἶναι ἀφ' ἐνὸς οἱ προτείνοντες καὶ ὑποστηρίζοντες τοὺς ρίζοσπάσας ὑποψήφιους.

Ποῖοι δὲ καὶ οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι; Εἶναι ἀνθρωποί τίμιοι, ἀνεξάρτητοι, προοδευτικοί, οἵτινες πάντοτε ὑπηρέτησαν τὸ ἔθνικὸν κόμμα, χωρὶς ποτὲ νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν ξένον καὶ τὰ εὐτελῆ δργανά του· εἶναι νέοι οἰτινες, συνηπισθανόμενοι καλῶς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐναρέτου πολίτου, καὶ τὴν εὐθύνην τὴν ὅποιαν ἀναδέχονται ἀπέναντι τοῦ τόπου, δὲν ἥθελαν βεβαιώς ἔξοχείλει εἰς ἄτοπα· καὶ ἡ μέχρι τοῦδε ἴδιωτικὴ καὶ πολιτικὴ πορεία των δύναται νὰ μᾶς ἐγγυηθῇ ὅλα ταῦτα.

Μετὰ τοιοῦτον περιλληλισμὸν, τὸν ὅποιον δχι λόγοι ἀπλοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα καταδεικνύουστε, δύναται πλέον νὰ μείνῃ εἰς τινα καμμία ἀμφιβολία ποίους πρέπει νὰ προτιμήσῃ; "Οχι βέβαια· καὶ ἐν κανεὶς ψηφίση τοὺς ὑπὸ τῆς χιμερνήσεως ὑποστηριζομένους, θέλει φυνή ὅτι συμμερίζεται τὰς ἀρχὰς των, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συμμεθέῃ εἰς τὰ κακουργήματά των.

Αλλ' ἐπὶ τέλους, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ εὑρε-

Ποῖοι εἶναι, ἐκ τοῦ ἐνάντιου, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν χυβερνητικὴν φατρίαν, οἱ ὄποιοι, μὴ τολμῶντες παρέργησιά, προσπαθοῦσι διὰ ρχδιουργιῶν καὶ ἀνάνδρων μέσων νὰ ὑποστηρίξουσι τοὺς ἰδικούς των ὑποψηφίους; Εἶναι ἀνθρωποι τοῦ ἐγω-

ἴσμοῦ καὶ τοῦ συμφέροντος· ἀνθρώποι οἰτίνες,
διὰ νὰ ἀναβῶτιν εἰς τὰ πράγματα καὶ νὰ ὑπο-
σηρίξωσι τὰς θέσεις των, κατεπάτηται καὶ αὐτὰ
τὰ ἱερώτερα τοῦ πολίτου δικαιώματα· κατέσρε-

Φαν πάντα νόμον δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, καὶ συμμαχήσαντες, ἡ διὲ νὰ εἴπω καλήτερα, συνομώσαντες μετὰ τοῦ ξένου, διὰ νὰ μᾶς ἐξοντώσωσι, μετεχειρίσθησαν πᾶν ἀθέμιτον μέσον, διὰ νὰ μᾶς στερήσωσι καὶ τοῦ τελευταίου ἐνδύματος, νὰ μᾶς ἀφαιρέσωσι καὶ τὸν ὀλίγον ἄρτον ἀπὸ τὸ στόμα μας, διὰ νὰ μᾶς βιάσωσι, διὰ τῆς στενοχωρίας καὶ πιωχείας, νὰ ἀρνηθῶμεν ἐπὶ τέλους τὸν ἔθνισμόν μας, καὶ νὰ πέσωμεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ξένου, γινόμενοι ἄποικοι τῆς Ἀγγλίας! Εἶνατ, τέλος πάντων, οἱ ἀνθρωποι ἔκεινοι, οἵτινες ἐτιμώρησαν εἰς ἡμᾶς τὴν Ἑλλησπόντο

γίαν, μὲ τοιαύτην ὀμοτητα καὶ ἀπενθρωπιαν, μ
ὅσην οἱ Διοκλητιανοὶ καὶ Μεξιμιανοὶ ἔτιμώρη-
σαν τὴν διολογίαν τῆς χριστιανῆς πίστεως εἰς
τοὺς χριστιανούς τῶν πρώτων αἰώνων! Τοιοῦτοι

είναι, ἐν δικιοῖς, οἱ φεροντες ἐμπρὸς τους κυ-
βερνητικοὺς ὑποψήφιους διὰ τὴν προκειμένην
ἐκλογήν.
Αλλ' ὅποιοι εἰναι καὶ οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι;
Ἄποφεύγοντες δοσον δυνάμεθα τὰς προσωπικό-
τητας, ἀρχεῖ νὰ παρτηρήσωμεν τὸ πρωτότυπον
διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὸ ἀντίτυπον. Ἀρχεῖ νὰ
γνωρίζωμεν ὅτι ἔχουσι τοιούτους ὑποστηρικτὰς,
διὰ νὰ ἐννοήσωμεν καὶ ποιοὶ εἰναι οἱ ὑποστηρι-
ζόμενοι. Οὐδεὶς εὔτυνείδητος, οὐδεὶς ἀνεξάρτη-
τος ἥθελε ποτὲ προσκολληθῆ εἰς τοιούτους αὐ-
θέντας οὐδεὶς ποτὲ, σκοπὸν ἔχων νὰ ὑπερασπί-
σῃ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου του, ἥθελε κατα-
ταχθῆ ὑπὸ τοιαύτην σημαίσν. Παρατηρήσατε τὰ
προηγούμενα, παρατηρήσατε τὴν διαγωγὴν ὅ-
σων πίντοτε ὑπεστήριξεν ἡ κυβέρνησις, διὰ νὰ

καταλάβετε ποιοι θὰ ἦνται καὶ οἱ σημερίνοι.
Μετὰ τοιούτον περιλληλισμὸν, τὸν ὅποιον
δχι λόγοι ἀπλοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πράγματα κατα-
δεικνύουσι, δύναται πλέον νὰ μείνῃ εἰς τινα
καμμία ἀμφιβολία ποίους πρέπει νὰ προτιμήσῃ;
"Οχι βέβαια καὶ ἀν κανεὶς φηφίσῃ τοὺς ὑπὸ τῆς
κυβερνήσεως ὑποστηριζομένους, θέλει φρνῇ ὅτι
συμμερίζεται τὰς ἀρχὰς τῶν, καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ
συμμεθέξῃ εἰς τὰ κακουργήματά των.

·Αλλ' ἐπὶ τέλους, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ εὑρε-

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ

Θῶσι πολλοί, οἵτινες θέλουν φθάτει εἰς τοιςύποτο
ἔξευτελισμὸν καὶ εἰς τοσαύτην ἔξεγχρείωσιν! Εἴ
σθε "Εὔληνες, τέκνα εὐγενοῦς καταγωγῆς, ἀπό^τ
γονοῖ ἔχεινων οἵτινες ποτὲ δὲν ἔκυψεν τὸν αὖ
χένα εἰς τυράννους· οἵτινες ἐπροτίμησαν νὰ ζῶ
οιν εἰς τὰ βουνά μὲ τὰ ἄγρια θηρία παρὰ νὰ ἐν
τρυφῶσιν εἰς τὰ παλάτια τῶν πατάδων, τρεφό^{ται}
μενοι μὲ τὸ οἷμα τῶν ἀδελφῶν των!

Τοιοῦτοι ὄντες, φίλοι συμπολῖται, πιστεύ-
στι καὶ εἰς τὴν προχειμένην περίστασιν θέλε-
δειχθῆ ἄξιοι τοῦ ὄντος τὸ ὁποῖον φέρετε, καὶ
δὲν θέλετε φεύσει τὰς προσδοκίας τῶν ἐντίμω
συμπολιτῶν σας, οἱ ὅποιοι πρὸς σᾶς ἔχουν
στραφμένους τοὺς δρθαλμούς.

Ποία εἰ·αι ή ημετέλεια καὶ πειτέ δύνανται νὰ γίναι
ἀκοτελέσικτα τῆς προσεγγίζουσης; Ἐλογικής πιθ
τῶν ἐπαρχιακῶν συμβ.ύλων, τὸ εἴπαμεν καὶ ἄλλο
καὶ ἡδὴ τὸ εἰπαναλαμβάνομεν. Δὲν πρόκειται ἀπλῶ
περὶ ἐλογικῆς τούτου ή ἑκείνου τοῦ ἀτόμου εἰς τὴν ο
σιν ἐπεργασιακῶν συμβιβλού, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἀποφ

εἰσιν, εἳναι οὐναται τὰ πλαρκά εἰσιν οὐδὲ φαστούνται
ὅχι· ἐὰν μέν αἰσχυρὰ φατρίς δύναται νὰ ἔγη καὶ
φέρῃ δλόκληρον νῆστον κατὰ τὰς ὁρέεις αὐτῆς· ἐὰν δ
ναται νὰ τὸν πτο-απεστήτηρ ὑποχείριον εἰς τὸν ξένο
καὶ νὰ τὸν θεωρῇ ὡς· Ἰδίουν κρῆμα, διναμένη νὰ δειπνή
κύτδ κατ' ἀρέσκειαν. Γινώτακομεν δῆλα τὰ τιθέμενα
ἐνεργείᾳ κυθερωτικά μέσα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν κυβ
ητικῶν ὑποψηφίων, κλλὰ διτὸύτῳ καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν τ
λιτῶν πρέπει νὰ κατατηῇ δραστηριωτέρᾳ. Ἰδίουν, δὲ λ
προτείνει ἀνδρὸς ἐντελους, περιωτισμένους, καὶ γνωστο
διὰ τὰ ἴθυμα τῶν καὶ αἰσχύρητα φρονήματα· ἡ
σπείρα τῆς δεσποτικούτης φατρίας, κηρυγμένη ἀποσ
λως πολεμία τούτων, προσείνει εἰς ἐπιψήρισιν.
ἀνδράποδά της ἐ-ει-σ, ὑπὸ τῶν ὅποιων περιμένει
ποστήρξει τῶν διαβολικῶν σχεδίων τοι;. Τί, πρὸς Θε
ἀποκατέστη ἡ Κεφαλληνή; εἶναι ἀλλό γε κρῆμα δ
γων φαδιούργων, ἡ ἀνήκειεις αὐτὸν τὸν λαόν; Δὲν ἀρ
δτι τὰ δημόσια συμφέροντα τὴν σπέιραν αὐτὴν κατέστρε
δὲν ἄρκει δτι κατεδικεῖ τὸ ἔθνεδν φρονηματ; δὲν ἀρ
εἰς αὐτὴν δτι οὐδὲν ὅσιον ἡ ιερὸν ἑσιθοθή; δὲν ἀρ
δτι τὸν δημόσιον πλοῦτον ἐπιπατάλητε, τὸ ἔγκλημα
ἥρθευσε, τὴν κακοπήτειαν ἐπερίνωτεν, ἀλλὰ τοῦ
ἔτι νὰ ἐπιζητῇ τὴν ἀπικύρωσιν τῶν πράξεων της
μιᾶς ὑποψηφίος· ητος; ἡλλα τολμᾶ νὰ ύψονη τὴν κε
λὴν καὶ νὰ ἐπιζητῇ, στενοτορείᾳ τῆς φωνῆς, τὸ
δραποδισμὸν τῆς Κεφαλληνίας ἀπίστος; Ἰδού ποικι
φέροντα εἰς τὴν προκαταμένην εκλογὴν διακινδυνεύει
καὶ πειρά τίνος πολέμεται!

ΙΑΚΩΒΟ ΠΕΤΡΟΥ
ΔΙΑΜΟΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΕΛΛΑΣΙΣ
ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΙΒΙΑΝΗΣ

Ἄς προτεξέωσιν οἱ φίλοι τὴμῶν καὶ συμπολιταῖς, μ

απατῶνται: ἐκ τῶν δολίων εἰσηγήσεων τὰς ὄποιας τὰ
δρυγκα τοῦ ξενισμοῦ μεταχειρίζονται πρὸς διατέρειαν
τῶν πολιτῶν. Ή μυστάρα φατρία, πγέουσα τὰ λοισθια, τὰ
πάντα θέτει εἰς ἐνέργειαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καταχθο-
νίου σκοποῦ της. Άς ἐνωθῶσιν ἀπαντες οἱ ἀνέχαρτητοι
πολιται: Άς ἔχωτιν ἐμπιστούσυνην εἰς τοὺς προταθέντες
ὑποψήφιους: Άς ἐνωθῶσιν ὡς εἰς ἓν ομίσα, καὶ ο
θριευμός τοῦ ἀθνισμοῦ, τῆς τιμιότητος καὶ ἀνέχαρτη-
σιας, ἕστει βέβαιος καὶ ἀλλίνθαστος. Ή τιμὴ τῆς Κε-
φαλληνίας, ή τιμὴ καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ἀ-
πιζητοῦν τοιαύτην πρόθυμον καὶ ἐγκάρδιον ἐνέργειαν δε-
λων τῶν ἀνέχαρτήτων πολιτῶν. Ή ἀδιαφορία καὶ ο δια-
μελισμὸς δύνανται νὰ ἐπιφέρωντι τὸν ἑξανδραποδισμὸν καὶ
τὴν ἀτίμωσιν. Ιδοὺ, προσεγγίζει η θυέρα τῆς ἐκλογικῆς
πάλης. Οι ἐκλογεῖς άς ἔχωτι πρὸς ὄφθαλμῶν τὸν ἰθνι-
σμὸν καὶ τὴν τιμὴν τῆς Κεφαλληνίας, καὶ άς προστιθέω-
σιν εἰς αὐτὴν. Ή προξίσθησις πλήρους: Ήττης κατεθορύ-
θησεν ηδη καὶ κατεπτόνεσε τὴν ἀπελπισθεῖσαν φατρίαν.
Ανάγκημα εἰς τὸν ὑποστηρίζοντα τὴν ἀτίμωσιν τῆς Κε-
φαλληνίας!

Νεολαία τῆς Κεραλληγίας!

Τὸ ἔτος 1850 ἡ τον ἐποχὴ ἦτις δὶ’ υπῶν ἐδόξατο
τὴν πατρίδα· ἡ ἐποχὴ αὕτη ὑπῆρξε καὶ ἔσται ἐποχὴ¹
τιμῆς καὶ δόξης· δι’ ὑμᾶς, στεφανωθέντας διὰ τῶν Ιδίων
Ἄθλων· ἡ ἐποχὴ αὗτη, ιερὰ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν, καὶ,
διὰ ταύτης, συνάμαχ διὰ τὴν Ἐπτάνησον, κατεχώρισεν
ἡδη τὰ πατριωτικά ὑμῶν διόρματα εἰς τὰς ιερὰς δάλτους
τῆς Ιστορίας τῆς πολυτελήμονος πατρίδος. Ἐνθουσια-
σθέντες, ὡς νέοι, τότε τὸν ιερὸν ὑπέρ πατρίδος ἐνθου-
σιασμὸν, καὶ εὐπνευσθέντες ὑπὸ ἀγνοῦ καὶ ἀδόλου πα-
τριωτισμοῦ, ὡρμήσατε, ὡς εἰς πεδίον μάχης, εἰς τὰ δι-
άφορα διαμερίσματα τῆς νήσου, ἐνθα αἱ τῶν ἀντιπρο-
σώπων τῆς Ἀ' ἐλευθέρας Βουλῆς ἐκλογαὶ ἐμελλαν νὰ
ἐνεργηθῶσι, καὶ, τὴν τοῦ ἐγνωσμοῦ πειθῶ μεταχειρισθέν-
τες, ἐπετύχετε διτίστως μυριοκάνονος στόλος δέν γῆθελε,
διὰ τοῦ τρόμοι, τῆς βίας καὶ τῆς ἐρημώσεως, ἐπιτύχει.
Ἐξελέξατε, διὰ τῆς πατριωτικῆς προτροπῆς καὶ εὐερ-
γείας σας, μεταξὺ τῶν πολυεργόμων ἐκείνων ὑποψη-
φίων, τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες, διὰ τῆς αὐταπαρνή-
σεως καὶ καρτερίας των, διὰ τῆς εἰλικρινείας καὶ τοῦ
πατριωτισμοῦ των, ἐγνώρισαν εἰς τὸν ἔξω κόσμον τὰς
καταπιέσεις τοῦ ξενού, καὶ ἀπήγησαν διὰ τοῦ ἀρμοδιο-
τέρου τρόπου, τὴν κυριεργικὴν τοῦ λαοῦ θελήσει ἐρειδό-
μενοι, τὴν ἀρτιστὴν τῆς ξενικῆς δεσποτείας καὶ τὴν έθνι-
κὴν ἡμῶν ἀποκταστάσιν.

Ναὶ ! οὐδεὶς, ὃ νέοι, συνασπισθέντες μετὰ τῶν ἐκλεγέντων καὶ τῶν λοιπῶν πατριώτων, πρῶτοι ὑψώσατε τὴν σημαῖαν τῆς τῶν Ἐπτανησίων ἀπελευθερώπεως, καὶ ἐνώπιον ταύτης, καὶ τῆς πατρίδος ὡμάσατε, ὅτι τότε μόνον θέλετε ἀναχαιτίσεις τὸν ρόον τῶν ἱερῶν καὶ ἔκραφνῶν τούτων αἰσθημάτων σας, ὅπότε, διὰ τῶν προσπαθειῶν καὶ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας σας, φθάσετε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος πλοποῦ. — Τότε λουπὸν, ἀρχηγέας καὶ δραστηριώτατος ἐνέργοι γενόμενον

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ.

του οικοδομήματος. 'Αλλ' ἐφθάσατε εἰσέτει εἰς τὸ τέλος | τῆς ιερᾶς ταύτης ἀποστολῆς σας; ὅχι, ὃ ἀγαθὸς νέοι· καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ ἔξενρετε τὰ μυρία προσκόμματα, τὰ δόπια ὁ ξένος; διὰ τῶν ὡργάνων του, παρενέβαλε καὶ ἀκολούθει νὰ παρεμβάλλῃ, πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ θείου ἔκείνου ἔργου σας.'

Διὰ τούτων ἐσφαγίασε τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, τὸν δόπιον ὑμεῖς τότε μεταχειρισθέντες ἐν τῇστας τὸν κατάλογον τοῦτον καταστρέψας ὁ ξένος, ἐπειώγχανεν ἐπὶ τινὲς ἐπὶ τοῦ ἀπαίσιου καὶ ὀλεθρίου διὰ τὴν πατρίδα σκοποῦ του· ὡς ἐκ τούτου, πᾶν καλὸν καὶ ὀλεθρίον διὰ τὸν λαὸν προήρχετο ἀπ' αὐτὸν τὸν ξένον, καὶ ἡ εὐθύνη ἀπασα ἐπιπτεν ἐπ' αὐτῷ καὶ τῶν ὡργάνων του.

'Αλλ' ἥδη, ὃ φίλοι τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος νέοι, δικατάλογος μέχρι τινὲς ἐπανηλθε, καὶ ἡ ἔξουσία τοῦ ἐκλέγειν τοὺς γενικοὺς ἢ καὶ τοπικοὺς ἀντιπροσώπους ἐδόθη εἰς χείρας πλειστῶν ἀτόμων τοῦ λαοῦ.

Εἰς τὰ ἄτομα λοιπὸν ταῦτα καὶ εἰς τὴν ὑμετέρχν πατριωτικὴν ἐνέργειαν καὶ δραστηριότητα ἐναπόκειται ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἐκβασίς τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς· καὶ ἐπομένως, τὰ ἀγαθὰ ἢ καὶ ἀπαίσια ἐπακόλουθα ταῦτα. — Οὐδεὶς λοιπὸν πλέον ἀδιαφορήσει, οὐδεὶς πλέον ἀποβλέψει εἰς ἀτομικότητας καὶ συγγενείας, εἰς φίλιας καὶ σχέσεις, ἀλλ' εἰς αὐτὸν καὶ μόνον τὸν ιερὸν σκοπὸν τῆς πατρίδος, ἥτις ὅχι εἰς τὰς συγγενικὰς καὶ φίλικὰς σχέσεις ἀπαντᾷ τὸ ἕδιον αὐτῆς συμφέρον, ἀλλ' εἰς τοὺς εἰλικρινεῖς πατριώτας καὶ εἰς τὸ ἀγνὸν καὶ καθαρὸν τοῦ ἔθνους αἰσθημα τῆς νεολαίας. Ναι, ὃ ἀγαθὴ νεολαία, οἱ πατέρες ἐν τῷ βωμῷ τῷδε τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πατρο-ωτισμοῦ προσεκύνησαν, ἀλλὰ, μὴ ὅντες εἰς ἀρμόδιους περιστάσεις, δὲν προσεπάθησαν καὶ τὰ περαιτέρω ὑμεῖς δέ, γνήσιοι ἀπόγονοι ἐκείνων, κληρονόμοι τῶν ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων αὐτῶν, καὶ εἰλικρινεῖς ὑπῆρχαν τῆς ἀναξιοπασχούσης πατρίδος, εὐρεθέντες, θείᾳ συνάρσει, εἰς περιστάσεις ἐν αἷς δίνασθε νὰ ὑπηρετήσετε τὴν πατρίδα, νὰ ἀποτελείσετε τὸ ἔργον τὸ δόπιον κατὰ τὸ 1850 ἡρχίσατε, καὶ ἡ ξενικὴ δυναστεία δ. ἀκούψε καὶ πρὸς καρδὸν ἀνεχαίτιτε, μὴ ἀπαυδήσατε, ἀλλὰ, τὸν ἀγνὸν τὸν καλὸν ἀγνωνιζόμενοι, καὶ τὸν λαὸν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἀγαπῶντες, ἀφιερώσατε ἐν ταῖς ἡμέραις ταῦταις ἔκπτωτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος. — Μὴ λοιπὸν, πρὸς Θεοῦ, βραδύνετε, μὴ ῥαυμῆτε, ἀλλ' ἐν τῷ πατρίδες ὑμεῖς καὶ μόνον θείᾳ συνάρσετε καὶ ἀποφάσισατε ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ τῆς πατρίδος· μὴ ἀδιαφορήσετε, δ. διὰ τὴν πατρίδα ἐκφωνοῦσαν: «Δεῦτε, τέκνα μου ἀγαθὰ καὶ πρὸς ἐμὲ ἀφωσιωμένα, λίθετε διὸ ἐμὲ τὸν στέφανον τοῦ δόπιου κατέστητε ἀξία διὰ τὰς πρὸς ἐμὲ ἐκδουλεύσεις σας, με: ἀδοτε τοῦτον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους σας, εἰς κληρονομίαν, ἵνα καὶ αἴτοι διὰ τούτου μέμνηται τῶν προγονικῶν ἀρετῶν καὶ μιμῶνται αὐτάς!»

δεῦτε, «ἐραθίμησας ἢ ἀδιαφόροςας» διότι τοιαῦτα ἀπαίσια προσέντα, καὶ ἐν κρισίμῳ μάλιστα περιστάσει, ὅποια ἡ προκειμένη, ἄγουσι τὴν πατρίδα εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ξένου καὶ τῶν ὀργάνων του ἀνεῳγμένην τάφρον, ἔθα τότε ἡ πατρίς, κλαίουσα, ἐν τῇ ἡμιθανῇ ταύτῃ καταπτάσσει αὐτῆς, τὴν ἀπώλειάν της, καὶ ὁδυρομένη ἐπὶ τῶν ἐρεπίων αὐτῆς, καταράται μὲν τὸν πρωταίτιον, ἀποστρέψει δὲ τὸ ἀμορφὸν τότε πρόσωπόν της ἀπὸ τοὺς ῥχθύμους καὶ ἀδιαφόρους, ἀπὸ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς, ὡς ἐπίσης βιδελύττεται τοὺς ἀπατεῶντας καὶ προδότας αὐτῆς.

Καὶ ὑποφέρετε, ὃ νέοι, νὰ ἀκούσετε διτι, ἔνεκα τῆς ρχθύμιας καὶ ἀδιαφορίας, ἢ ἔνεκκ τῶν ἀτομικῶν συμπαθειῶν καὶ προσκαίρων συμφερόντων σας, ἐπροδόθη καὶ κατεστράφη ἡ πατρίς; ὑποφέρετε νὰ ἀκούσετε τοὺς λοιποὺς ἐπτανησίους; καὶ τὸ πανελλήνιον νὰ εἴπωσιν, εἰς τηνεγκλαία τῆς Κεφαλληνίας ἀπόνδησεν, ἔνεκρώθη, ἢ ἀμφιρωποίσεν αὐτὴν εἰς τὸν ξένον, ἔγκαταλείψατα τὴν πατρίδα; ὁ εὐχαριστεῖσθε ὡστε διένος νὰ σᾶς παραστήσῃ εἰς τὸν ξένον ὡς ἀναξίους ἐλευθερίας καὶ πατριωτισμοῦ, ὡς αὐτομολήσαντας; Προσόντα τοιαῦτα, ὃ ἀγαθὸς νέοι, εἶναι πάντη ἀλλότρια τῆς ἐλληνικῆς καρδίαςσας· καὶ διὰ τούτο, διέλθόντες εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐκλογῆς πάλις, κάμετε νὰ ἀναλάυψῃ ἡ πατρίς ὡς καὶ τὸ πρῶτον, προτρέποντες, μετά προβήτως καὶ πατριωτικοῦ ζήλου, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑποψηφίων τοῦ λαοῦ.

Μὴ λησμονήσετε, ὃ φίλοι νέοι, διτι εἰς ὑμᾶς καὶ τοὺς ἐκλογεῖς ἐναπόκειται τὸ μέλλον τῆς ἀτυχοῦς πατρίδος, διτι: χρεωστεῖτε νὰ ἀποδώσετε λόγον πρὸς αὐτὴν διὰ τὰς πράξεις σας, καὶ διτι, τῇ ἐπαύριον τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὑμεῖς αἵτοι, ἐὰν τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀκούσετε καὶ τὰς ἐντολάς της ἐνεργήσετε, θέλετε ἐκφωνήσετε καὶ δεδοξησμένον τὸ σνομάσου, ὃ πατρίς! χαῖρε καὶ ἀγάλλου, διτι ἐνίκησας νίκην μεγάλην! Εάν δὲ πάλιν ἀμεριμνήσετε, θέλετε καθ' ἔχουτος λέγεις: «Δυστυχεῖς καὶ ἀθληταί τοις ημεῖς τί ἐπάθημεν διὰ τὴν ἀδράνειαν μας!» Άλλα τότε τὰ πάντα τετέλεσται.

Γρηγορεῖτε λοιπὸν καὶ δραστηρίως ἐνεργεῖτε, ίντα, τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀκούσητε τὴν πατρίδα ἐκφωνοῦσαν: «Δεῦτε, τέκνα μου ἀγαθὰ καὶ πρὸς ἐμὲ ἀφωσιωμένα, λίθετε διὸ ἐμὲ τὸν στέφανον τοῦ δόπιου κατέστητε ἀξία διὰ τὰς πρὸς ἐμὲ ἐκδουλεύσεις σας, με: ἀδοτε τοῦτον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους σας, εἰς κληρονομίαν, ἵνα καὶ αἴτοι διὰ τούτου μέμνηται τῶν προγονικῶν ἀρετῶν καὶ μιμῶνται αὐτάς!»

Προσέλθετε λοιπὸν, τῇ ἐπαύριον, ὃ φίλοι νέοι καὶ φίλοι πάτριδες ἐκλογεῖς, ἐκεῖ διότι τὸ ιερολόγιον τῆς πατρίδος δόμου σᾶς προσκαλεῖ, καὶ ἐκεῖ ἐκτελέσατε τὴν ιερὰν αὐτῆς ἐντολὴν, ἀπεκδυθέντες προηγουμένως πᾶν ἰδικίτερον καὶ μικροφιλότιμον, καὶ μόνον αὐτῇ ἀφιερώσατε πάσις τὰς προσπαθείας ὑμῶν!

ΤΑΚΣΒΑΤΕΙΟΣ
Ο Δημόσιος έκδότης, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΛΕΩΣ,
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΕΩΓΕΡΓΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. »